

ประวัติความเป็นมา

อันที่จริงลัทธิคอมมิวนิสต์ (Communism) ทั้งในแง่ที่เป็นวิถีดำเนินชีวิต และในแง่อุดมการณ์ทางการเมืองมีมาแต่โบราณกาล หมายถึงการจัดระเบียบชุมชน โดยมีการเลิกกรรมสิทธิ์เอกชน และมอบทรัพย์สินทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของสังคมหรือส่วนรวม และมีการแบ่งปันผลจากแรงงานให้เท่าเทียมกัน ซึ่งชาวคริสต์เขียนสมัยโบราณได้เคยทำนายมาก่อน โดยมีความปรารถนาจะให้คนมีความสุขสบาย และเพื่อความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งความคิดเช่นนี้มีอยู่ทุกยุคทุกสมัย และเป็นคติที่มีเสน่ห์ ซึ่งถ้าพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วศัพท์คำนี้มีได้เป็นพิษเป็นภัยต่อสังคมตั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แม้แต่เพลโต (Plato) ก็มีความคิดเห็นว่าหากปล่อยให้มีการแก่งแย่งกันในเรื่องทรัพย์สินแล้ว จะทำให้เกิดอันตรายกับรัฐได้ แต่เขาเน้นเฉพาะในสังคมของคนชั้นสูง

คำว่าคอมมิวนิสต์ได้มีความหมายใหม่ในปี พ.ศ. ๒๓๙๑ (ค.ศ. ๑๘๔๘) เป็นต้นมา โดยคาร์ล มาร์กซ์ (Karl Marx) ร่วมกับไฟร์ริช เองเกิลส์ (Friedrich Engels) ได้แต่งหนังสือชื่อ "คอมมิวนิสต์แมนนิเฟสโต" (Communist Manifesto) ซึ่งนับว่าเป็นมูลฐานของลัทธิคอมมิวนิสต์ ปัจจุบัน แนวความคิดในลัทธิมาร์กซ์ได้นำเอาปรัชญาของเยอรมัน ฮีเกิล (George Hegel) และของ ลูดวิก ฟิวเออร์แบร์ (Ludwig Feuerbach) มารวมกันซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

๑. แนวความคิดเกี่ยวกับ Dialectical Materialism กล่าวว่ามันุษยชนต้องมีการต่อสู้กันตลอดเวลา เช่นนายกับทาส การต่อสู้ในตัวเองจะนำไปสู่ระบบคอมมิวนิสต์ คือสังคมจะพัฒนาจากระบบทาส → ระบบเจ้าขุนมูลนาย → ระบบนายทุน → ระบบสังคมนิยม → ระบบคอมมิวนิสต์ ซึ่งตามความเห็นของมาร์กซ์เชื่อว่าสังคมคอมมิวนิสต์เป็นสังคมที่ไม่ต้องมีกฎหมาย ไม่มีการปกครอง เพราะเหตุสำคัญในการต่อสู้ทางเศรษฐกิจ การต่อสู้ระหว่างชนชั้นต่าง ๆ ได้หมดสิ้นไปแล้ว

George H. Sabine, A History of Political Theory, Holt, Rinehart and Winton (N.Y., 1964), p.745

ซึ่งถ้าจะพิจารณาแนวความคิดอันนี้ จะเห็นว่าเป็นการเพ้อฝันมากกว่า เพราะจนกระทั่งปัจจุบันนี้โลกก็ยังอยู่ในระบบนายทุนและดำเนินไปราบรื่นเป็นผลสำเร็จมากกว่าระบบอื่น ?

๒. แนวความคิดด้านเศรษฐกิจ กล่าวว่าการกระทำทุกอย่างของมนุษย์ขึ้นอยู่กับผลทางด้านเศรษฐกิจ ค่าของสินค้าทั้งหลายกำหนดโดยแรงงานที่ลงไป ซึ่งมาร์กซ์ได้กล่าววาทะแห่งสินค้าสูงกวาค่าแห่งแรงงานมาก ส่วนที่เกินไปมาร์กซ์เชื่อว่าเป็นของนายทุนและนายทุนเอาเปรียบลูกจ้าง ทำให้ลูกจ้างมีความแค้น เพราะฉะนั้นลูกจ้างหรือกรรมกรจะต่อสู้ขึ้นต่อต้านนายทุน

401 ฟันเยน
หรือจะพูดว่า...
หรือจะพูดว่า...

หากพิจารณาความคิดอันนี้ของมาร์กซ์แล้วจะเห็นว่า เขามองการผลิตแคบเกินไป คือคิดแต่เพียงแรงงานอย่างเดียว แต่ที่จริงแล้วการผลิตจะของอาศัยปัจจัยอีกหลายอย่าง เช่น ที่ดิน เครื่องจักร ทุน ตลอดจนการจัดการ (เช่น เงินค่างานเจ้าหน้าที่) ดังนั้นปัจจุบันแนวคิดอันนี้ของมาร์กซ์น่าจะล้าสมัย ไม่อาจจะนำมาปรับใช้ได้ ?

๒. แนวความคิดเกี่ยวกับการต่อสู้และการปฏิวัติ มาร์กซ์ได้แบ่งสังคมออกเป็น ๒ ชั้นชั้นคือกรรมกรหรือชนชั้นกรรมาชีพ กับนายทุน ความคิดของมาร์กซ์ ชั้น ๒ พวกนี้จะต่อสู้กันตลอดเวลา ทราบใดก็ตามเมื่อชนชั้นกรรมาชีพมีจำนวนมาก และมีประสบการณ์มากขึ้น การปฏิวัติก็จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติและขยายกว้างออกไป เมื่อชนชั้นกรรมาชีพปฏิวัติสำเร็จแล้ว จะมีชนชั้นกรรมาชีพทั้งหมด ความขัดแย้งก็จะไม่มีอีกต่อไปแล้ว สังคมก็เข้าสู่ยุคสังคมนิยม จากยุคสังคมนิยมก็เข้าสู่ยุคสังคมนิยมวินิสต์ ซึ่งไม่มีการแบ่งชนชั้นบุคคลและไม่มีรัฐ

เมื่อพิจารณาความคิดของมาร์กซ์ในเรื่องนี้จะเห็นว่าไม่เป็นความจริง เพราะการแบ่งคนเป็น ๒ ชั้นนั้นเอาอะไรเป็นมาตรฐานในการแบ่งวัด และไม่เคยปรากฏแน่ชัดว่าชนชั้นกรรมาชีพได้มีการต่อสู้กับนายทุนจนถึงขั้นปฏิวัติ

เพื่อให้บรรลุถึงแนวความคิดที่มาร์กซ์วางไว้เรามีความเห็นว่

- ๑. จะต้องมีกำลังเข้าลดมาลงรัฐบาลที่ครองอำนาจอยู่ให้พินาศไป
- ๒. ชนชั้นกรรมาชีพทั่วโลกจะต้องลุกขึ้นต่อต้านรัฐบาลของตน

เพราะฉะนั้นอาจสรุปแนวความคิดของมาร์กซ์ได้ว่าเป็นแนวความคิดที่เพ้อฝัน เป็นแต่เพียง

ความคิดปรารถนา (Wishful Thinking) มากกว่ากฎของสังคม จึงมีลักษณะเป็นอุดมการณ์
สมบูรณ์แบบ (Utopia) ไม่ได้นำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง แต่ที่ลัทธิคอมมิวนิสต์สามารถเผยแพร่ไปอย่าง
กว้างขวางและเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน เพราะลัทธินี้ได้ถูกนำไปเผยแพร่โดยวลาดีมีร์ ไอ. เลนิน^{๑๐}
(Vladimir I. Lenin)

เลนินกับคอมมิวนิสต์

คงได้กล่าวแล้วว่ามาร์กซ์นั้นมีความคิดใฝ่ฝันคาดการณ์ล่วงหน้าไว้ว่า สังคมจะเข้าสู่ยุคคอม
มูนิสต์ คือคอมมิวนิสต์ เลนินเป็นผู้หนึ่งที่มีความเลื่อมใสและปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะให้ความคิดของ
มาร์กซ์เป็นความจริง เขาจึงหาวิธีการมากมายหลายอย่างที่ช่วยให้ลัทธิคอมมิวนิสต์เผยแพร่ไปอย่าง
รวดเร็ว เช่น

๑. เลนินได้นำเอาลัทธิคอมมิวนิสต์ดังกล่าวมาจัดตั้งเป็นรูปองค์การ (Organization)
และวิธีการดำเนินงาน (Method) อันเป็นผลให้ลัทธิคอมมิวนิสต์แพร่ขยายไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็น
ผลให้มีการปฏิวัติในรัสเซียขึ้น ปี ค.ศ. ๑๙๑๗ ด้วยเหตุนี้คอมมิวนิสต์ทั่วโลกจึงพากันยกย่องว่าเลนิน
เป็นนักปฏิวัติตามลัทธิคอมมิวนิสต์ได้คึกคัก ฉะนั้นเมื่อกล่าวถึงลัทธิคอมมิวนิสต์ อาจเรียกอีกนัยหนึ่งว่า
ลัทธิมาร์กซ์และเลนิน (Marxism and Leninism) เพราะมาร์กซ์เป็นนักคิด (Theorist)
เลนินเป็นนักปฏิบัติ (Practitioner)^{๑๑}

๒. วัตถุประสงค์ของคอมมิวนิสต์นั้น โดยทั่วไปพรรคคอมมิวนิสต์เป็นเครื่องมือในการปฏิวัติ เพื่อทำ
ให้โลกทั้งโลกเป็นคอมมิวนิสต์หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ "การปฏิวัติโลก"

---

^๙ จรุง สุกภาพ, "ข้อคิดและปัญหาทางประการของโลกคอมมิวนิสต์", วารสารสังคมศาสตร์,
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๓

^{๑๐} ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ, "เลนินกับลัทธิคอมมิวนิสต์", วารสารสังคมศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๕

^{๑๑} เรื่องเดียวกัน

๓. นอกจากการจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นดำเนินการแล้ว เลนินยังเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทอาวุธสำคัญอีก ๒ ชนิด ในการเอาชนะประชาชน อาวุธชนิดหนึ่งคือ Propaganda ซึ่งเรามักแปลกันว่า เป็นการโฆษณาชวนเชื่อ ซึ่งกันขวากัดเคียง เพราะผู้หน้าที่ Propaganda นั้นจะท่องอธิบายให้เข้าใจลักษณะของความวิกฤตแบบนายทุน เหตุผลที่ว่าเหตุใดความวิกฤตนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น และจะต้องเสนอความคิดมาก ๆ จนกระทั่งความคิดเหล่านั้นจะเข้าใจได้ตลอดก็แต่โดยคนจำนวนน้อยเท่านั้น อาวุธอีกชนิดหนึ่งคือ การยุยงส่งเสริม (Agitation) ซึ่งได้แก่การพยายามสร้างความขุ่นเคืองและความรู้สึกว่าถูกดูหมิ่นเหยียดหยามแก่ประชาชน โดยไขข้อเท็จจริงที่ผู้ทั้งรู้และเข้าใจมากที่สุด คือเหยียดเขาเฉพาะสิ่งซึ่งเมื่อพูดออกไปแล้วประชาชนส่วนใหญ่เข้าใจว่าตนเองถูกเหยียดหยามหรือถูกดูหมิ่นจริง

005198

๔. เลนินได้จัดตั้งองค์การคอมมิวนิสต์สากล (Communist International) ขึ้นเพื่อทำการเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์ออกไปนอกประเทศ การดำเนินการที่สำคัญขององค์การนี้คือการต่อต้าน และพยายามทำลายล้างระบบนายทุนในประเทศต่าง ๆ เขาต้องการให้องค์การนี้เป็นศูนย์กลางในการเผยแพร่นโยบายของคอมมิวนิสต์ทั่วโลก และมอสโคว์ก็สามารถบงการการปฏิบัติงานของคอมมิวนิสต์ทั่วโลก แต่ภายหลังเมื่อเลนินถึงแก่กรรม สตาลิน (Stalin) ได้ยุบองค์การนี้เสีย

๕. การจัดตั้งองค์การบังหน้า (Front Organization) ซึ่งได้แก่องค์การ สมาคม สโมสร สันนิบาต ฯลฯ จุดประสงค์เพื่อรวบรวมกลุ่มบุคคลอาชีพเดียวกัน เพื่อปลุกระดมบางส่วน ของชุมชน เช่น สตรี เยาวชน นักศึกษา นักกฎหมาย แนวความคิดอันนี้เกิดขึ้นในการประชุมสภาคอมมิวนิสต์สากลครั้งที่ ๓ เมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๑ ที่ประชุมได้เห็นพ้องกันว่าลัทธิคอมมิวนิสต์จะก้าวหน้าไปรวดเร็วไม่ได้ หากปล่อยให้องค์การที่รู้จักกันน้อย เปิดเผยว่าเป็นคอมมิวนิสต์เป็นผู้ดำเนินการ เพราะฉะนั้นองค์การที่เป็นคอมมิวนิสต์โดยเปิดเผยจำต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์การอื่น ๆ ที่มี

^{๑๒} เรืองเดียวกัน

^{๑๓} พ.ศ.อ. วชิษฐ์ เศรษฐบุตร, "คอมมิวนิสต์เลนินการ เมือง", รวมบทความการเมือง เล่ม ๒ (พระนคร: โรงพิมพ์สวนทองดิน กรมการปกครอง, พ.ศ. ๒๕๑๑)

ผู้นิยมลัทธิมาร์กซ์ และสามารถทำตัวเป็นผู้นำที่มั่นคงให้คอมมิวนิสต์ดำเนินการตามนโยบายของตนได้^{๑๔}
 นอกจากองค์การบังหน้าแล้ว ในการประชุมครั้งนั้นที่ประชุมได้เสนอแนะกลวิธี "แนวร่วม"
 (United Front) คือคอมมิวนิสต์จะต้องพยายามเผยแพร่อิทธิพลครอบงำประชาชน โดยร่วมมือกับ
 ผู้นำองค์การและสมาคมต่าง ๆ ที่มีชื่อคอมมิวนิสต์

สรุปความคิดของเลนิน

เลนินเชื่อว่าการปฏิวัติจะต้องมีผู้นำที่มีอิทธิพลที่โดยลำพังตามที่มีมาร์กซ์ได้กล่าวไว้
 เพราะกรรมกรไม่มีความรู้ความสามารถและความเข้าใจในการปฏิวัติที่พอ และผู้นำในการปฏิวัติจะ
 ต้องเป็นผู้ที่มีความศรัทธาในลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างแท้จริง และการปฏิวัติล้มล้างนายทุนจะต้องใช้วิธี
 การหลายอย่างทั้งปกปิด เปิดเผย สันติ รุนแรง ชักชวน ตลอดจนการใช้กำลังทหาร เขาสนับสนุนโดย
 พรรคคอมมิวนิสต์เป็นผู้นำในการปฏิวัติ

หลังจากเลนินถึงแก่กรรมแล้ว สตาลิน (Stalin) ได้ดำเนินการต่อมา แต่สตาลินเน้น
 หนักไปในด้านปฏิบัติมากกว่าการคิดเปลี่ยนแปลง ลัทธิคอมมิวนิสต์สมัยของสตาลินจึงไม่ได้แตกต่าง
 ออกไปมากนัก ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้เปลี่ยนแนวความคิดและการปฏิบัติในสมัยของเขาเซตุง

เมาเซตุงกับลัทธิคอมมิวนิสต์

เมาเซตุงได้นำเอาลัทธิคอมมิวนิสต์แนวของมาร์กซ์ - เลนินมาปรับใช้กับประเทศจีน หลังจาก
 จากที่ถูกกองทัพของเจียงไคเช็คปราบปรามอย่างรุนแรง เมาเซตุงพร้อมด้วยทหารได้หลบหนีออกสู่
 หนบทซึ่งเป็นการเดินทางครั้งสำคัญ (Long March) ของกองทัพแดง (Red Army) ซึ่งไคหนี
 ออกชนบทในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๑๙๓๔^{๑๕} ระยะทางซึ่งเมาเซตุงนำทหารเดินครั้งนี้เป็นระยะทาง

^{๑๔} เรื่องเดียวกัน

^{๑๕} Moa Ise-Tung, An Anthology of his Writings Edited with an Introduction by Anne Fremontle, Published by the New American Library (N.Y., 1962), p.35

ถึง ๘,๐๐๐ ไมล์ และเมาเซตุงไม่ได้เดินทางธรรมดา หากแต่เผยแพร่วิถีคอมมิวนิสต์ให้แก่ทหาร
 ของตนและราษฎรตามทางที่ผ่านไปด้วย การเดินทางครั้งนี้ทำให้เมาเซตุงเกิดความคิดเกี่ยวกับการ
 เผยแพร่วิถีคอมมิวนิสต์ว่าจะนำเอาวิธีการของมาร์กซ์-เลนิน ซึ่งมุ่งกระทำต่อเมืองใหญ่ แนวความ
 คิดของเขาต้องตั้งมั่นในชนบททางไกล แล้วจึงโอบล้อมเข้ามาในเมืองใหญ่ ๆ ซึ่งเรียกว่าใช้วิธีป
 ลอมบาน บานล้อมเมือง (Encircling the Cities from Country Side) ซึ่งเป็นวิธี
 การที่คอมมิวนิสต์หลายประเทศนำไปใช้ รวมทั้งผู้ก่อการร้ายในประเทศไทยด้วย นอกจากวิธีการคัง
 กลาวแล้ว เมาเซตุงยังได้จัดตั้งกองโจรขึ้นเพื่อต่อสู้กับทหารของเจียงไคเช็ค และในที่สุดก็สามารถ
 เขาครอบครองผืนแผ่นดินใหญ่ได้

ความคิดของเมาเซตุงเกี่ยวกับวิถีคอมมิวนิสต์ เขาได้วิเคราะห์สังคมของจีนในขณะนั้นเห็น
 ว่าสังคมจีนกับสังคมยุโรปพื้นฐานไม่เหมือนกัน เพราะสังคมยุโรปได้เข้าสู่ระบบนายทุนแล้ว ส่วนสังคม
 จีนยังอยู่ในระบบกึ่งฟิวดอล (Semi-Feudal) หรือสังคมกึ่งเมืองขึ้นกึ่งศักดินา^{๑๖} (Semi-Col-
 onial) เมาเซตุงจึงได้ตีความหมายสังคมเสียใหม่ สิ่งแรกที่เมาเซตุงนำมาพิจารณา คือคำว่า
 "ประชาชน" โดยเขาแบ่งประชาชนออกเป็น ๒ พวก คือพวกสนับสนุนเขาเป็นประชาชน พวกไม่สนับสนุน
 ไม่สนับสนุนเขาเป็นประชาชน ในสมัยสงครามต่อต้านญี่ปุ่น พวกที่ร่วมกันต่อต้านญี่ปุ่นถือว่าเป็นประชาชน ส่วน
 พวกที่เขาข้างฝ่ายสัมพันธมิตรหรือพวกเจาของที่ดินมีไชประชาชน การต่อสู้ระหว่างชนชั้นเขาเชื่อว่
 เป็นการต่อสู้ระหว่างชนชั้นกรรมาชีพและอภิสิทธิ์ชน ส่วนในคานอูมการณเป็นการต่อสู้ระหว่างสังคม
 นิยม และนายทุนนิยม จะต้องต่อเนื่องไปอีกนาน เพราะอิทธิพลของอภิสิทธิ์ชนและปัญญาชนที่มาจาก
 สังคมเก่ายังคงตกค้างอยู่ เมาเซตุงอ้างว่าเขาเป็นตัวแทนของชนชั้นกรรมาชีพ^{๑๗} เพราะในการปฏิ
 วัตินั้น จะใช้ชนชั้นกรรมาชีพไม่ได้ผล เขาจึงได้ศึกษาคำขวัญขึ้น ๓ ถ้อย ซึ่งเป็นรากฐานของการทำสง

^{๑๖} Scharm R. Stuart, The Political Thought of Moa Ise-Tung
 (Frederick A. Praeger, (N.Y., 1969), p.175

^{๑๗} เอเซีย จีน เอลเลน, เอส ไวคี้ เขียน วีระวิทย์ แปล (พระนคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์,
 ๒๕๑๐), หน้า ๒๗๕

กรรมปฏิวัติในประเทศจีน คือ ทำสงครามยืดเยื้อ สงครามกองโจร และชักชวนประชาชาติ^{๑๘}
(National Appeal) เม่าเซตุงจึงได้ตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นเช่นเดียวกับเลนินจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ในรัสเซีย

แนวความคิดของเม่าเซตุงกับสงครามปฏิวัติ

หนังสือ Free Front ของสันนิบาตต่อต้านคอมมิวนิสต์แห่งประชาชาติเอเชีย ฉบับประจำเดือนมีนาคม ๑๙๖๒ ได้ลงบทความเรื่อง "การวิจัยความคิดเห็นในเรื่องการรุกรานทางทหารของเม่าเซตุง" (A Research on Moa Tse-Tung's thought of military insurrection) ซึ่งพอสรุปได้ ๓ ประการ^{๑๙} คือ

๑. แนวความคิดทั่วไปเกี่ยวกับสงครามปฏิวัติของเม่าเซตุง (Moa's General Concept on war)

เม่าเซตุงได้กล่าวว่ลักษณะอันเป็นหลักการสำคัญของการต่อสู้คือการสงครามและองค์การสำคัญสำหรับการปฏิวัติคือกองทัพ มูลฐานบ่อเกิดแห่งสงครามเม่าเซตุงกล่าวว่าสงครามเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมซึ่งได้ปรากฏขึ้นจากระบบแห่งการเป็นเจ้าของในส่วนบุคคล และความเป็นไปแห่งชั้นประเภทของสังคม การสงครามเป็นสิ่งสูงสุดและเป็นเครื่องมือทางตรรกวิทยาอย่างมากที่สุดในทางซึ่งเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันระหว่างชนของบุคคลระหว่างประชาชาติระหว่างชาติ ดังนั้นความขัดแย้งจึงมีลักษณะเป็นสากล ไม่ว่าจะจากสังคมของความเป็นทาสหรือเอกราช หรือนายทุนมีความขัดแย้งกันอยู่เสมอ เมื่อการกระทบกันมาถึงการขยายตัวออกไปย่อมมีขึ้นเป็นสงครามหรือการปฏิวัติจะต้องมีมาจากมูลฐานอันเกี่ยวกับเหตุผลดังกล่าวมานี้

---

^{๑๘} เจ็ดชู โสภณพานิช, "สงครามประชาชน", ในสังคมศาสตร์ปริทัศน์, ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๗ เดือนธันวาคม - กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒ - ๒๕๑๓

^{๑๙} สิริ เปรมจิตต์, การต่อต้านคอมมิวนิสต์ (พระนคร: บุญส่งการพิมพ์, ๒๕๐๖), หน้า

๒. ลักษณะของสงครามปฏิวัติ (The Nature of War)

เมาเซตุงมีความคิดเห็นว่าสงครามปฏิวัตินั้นมีอยู่ ๒ ประเภท คือสงครามที่มีสิทธิโดยชอบธรรม อันหมายถึงสงครามซึ่งเกิดจากการปฏิวัติกับสงครามซึ่งไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมอันหมายถึงสงครามต่อต้านการปฏิวัติ

ยิ่งกว่านั้นเมาเซตุงยังมีความคิดเห็นอีกว่าสงครามคือพลังอำนาจทั้งหมด คอมมิวนิสต์รัสเซียได้จัดเป็นจัดตั้งระบบโซเชี่ยลลิสต์ และเราก็จะโซเชี่ยลลิสต์ของเราจัดสร้างชาติประชาธิปไตยขึ้น เมาเซตุงมีความเชื่ออย่างยิ่งว่าทุกคนมีอำนาจคนนั้นก็มีอำนาจ และสงครามสามารถแก้ปัญหาทุกอย่างได้ ครั้งหนึ่งเมาเซตุงจึงได้กล่าววาทะอำนาจทางการเมืองมาจากปากกระบอกปืน ซึ่งอาวุธสามารถจัดตั้งพรรคการเมือง จัดตั้งโรงเรียน จัดสร้างอารยธรรม

๓. สงครามประชาชน (People's War)

เมาเซตุงตระหนักดีว่ากองทัพของตนจะต้องได้รับความสนับสนุนจากประชาชน และวัตถุประสงค์ในการทำสงครามนั้นจะต้องมีความสัมพันธ์กับสงครามประชาชน ในระหว่างทำสงครามกับญี่ปุ่น เมาเซตุงได้แนะนำให้ทำการลอบสังหารและลอบยิงในดินแดนดินของฝ่ายตรงข้าม และในระหว่างเผชิญหน้ากับทุก ๆ อย่างในยุคแห่งการโจมตีบุกกรุกทางทหาร เมาเซตุงได้เร่งรัดให้มีการปฏิรูปที่ดิน เพราะประสงค์จะเร่งเร้าให้ประชาชนให้ความร่วมมือกับกองทัพของตน ซึ่งทำให้เขาได้รับประโยชน์ ๒ ประการ คือ กองทัพได้รับความสำเร็จมิใช่เพียงแต่ได้รับความช่วยเหลือจากประชาชนในการรวบรวมเท่านั้น แต่ได้รับประโยชน์จากความเห็นอกเห็นใจจากประชาชนในทางการเมือง และการปฏิบัติงานด้านเศรษฐกิจด้วย ซึ่งได้เป็นที่ปรากฏแล้วว่าการทำสงครามชนิดนี้เป็นการทำสงคราม ซึ่งต้องปฏิบัติด้วยความเคารพผลประโยชน์ของประชาชน ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นมูลฐานสำคัญสำหรับนำไปสู่รบด้วยคลื่นของฝูงชน

กล่าวโดยสรุปเรื่องสงครามประชาชนตามความคิดของเมาเซตุง คือกองทัพของคอมมิวนิสต์จะต้องอาศัยประชาชนซึ่งอยู่ภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์ เพราะประชาชนสามารถที่จะช่วยกองทัพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การรบซึ่งมีระเบียบแบบแผนจะต้องประสานงานกับการรบที่ไม่มีระเบียบแบบแผน คือการรบแบบกองโจร การรบทางทหารจะต้องรวมกับการรบในทางการเมือง

เศรษฐกิจ และอุดมการณ์

ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีในการทำสงครามปฏิวัติของเมาเซซุง

เมาเซซุงได้เคยกล่าววลีอันมีชื่อเสียงอธิบายคำว่า "ยุทธศาสตร์" วลีประโยคนี้คือ "ใช้หมู่บ้านล้อมเมือง" ยุทธศาสตร์ของสงครามปฏิวัติก็คือใช้คนคนเดียว เขาต่อสู้กับคนสิบคน^{๒๐}

คำว่าสงครามปฏิวัติแห่งประชาชน คือส่วนผสมระหว่างการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์ และยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีของสงครามกองโจรซึ่งไม่เหมือนกับสงครามในอดีต เพราะสงครามกองโจรมีไคมุ่งหมายเพียงแต่ทำให้ประเทศพ่ายแพ้และเขาคบครองประเทศ จุดมุ่งหมายคือการทำลายล้างสถาบันที่เป็นอยู่ในประเทศ ฉะนั้นเป้าหมายจึงมิได้อยู่แค่วิถีบาลและกำลังต่าง ๆ ของรัฐบาล แต่อยู่ที่ประชาชนของประเทศ

ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของสงครามปฏิวัติคือเทคนิคของสงครามปฏิวัติได้ออกแบบมาให้คงทนต่อการใช้อาวุธที่เหนือกว่าของกำลังรบตามแบบ และเนื่องจากความอ่อนแอ ซึ่งปกติจะเกิดขึ้นในขั้นแรกของการตั้งหน่วยทหารของผู้นกการร้าย ดังนั้นผู้นกการร้ายจึงเน้นการต่อสู้คานการเมือง โดยเฉพาะการต่อสู้คานจิตวิทยา การก่อกการร้ายมิได้อาศัยการจัดตั้งองค์การและวิธีการต่างๆ ของตนแต่เพียงอย่างเดียว แต่พึ่งพาอาศัยความสามารถที่จะแสวงหาผลประโยชน์จากความขัดแย้งในสังคม และความอ่อนแอในระบบงานของรัฐบาล

การต่อสู้ยุคเยื่อ

เมาเซซุงเคยกล่าวไว้ว่าเมื่อถึงขั้นต้องใช้อาวุธในการต่อสู้แล้วยอมต้องใช้เวลายาวนาน และความอดทนอาจจะสำเร็จในเวลาห้าปี สิบปี หรือยี่สิบปีก็ได้ แต่ในที่สุดก็ต้องได้รับชัยชนะ เซอร์โรเบิร์ต ทอมสัน ได้กล่าวไว้ในการบรรยายที่กองอำนวยการป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๑๔ ว่าคอมมิวนิสต์ได้เตรียมการต่อสู้ถึง ๕๐ ปี ท่านใดเตรียมตัวจะสู้รบเป็นเวลา ๕๐ ปี หรือเปล่า หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่าต้องใช้เวลาในการสู้รบ นอกจากต้องใช้เวลาใน

^{๒๐}

เซอร์โรเบิร์ต ทอมสัน, บรรยายเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๑๔ กอ.ปค. กรุงเทพฯ

การสู้รบแล้วทองใจจ่ายสูง เพราะสงครามปฏิวัติเป็นสงครามที่คอมมิวนิสต์ลงทุนสูงมาก แต่ในขณะเดียวกันก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายอย่างใหญ่หลวงแก่ฝ่ายรัฐบาล

อาจกล่าวโดยสรุปว่าความคิดของมาร์กซ์เกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์นั้นต้องการใช้ชนชั้นกรรมาชีพ คือกรรมกรทำการปฏิวัติล้มล้างนายทุน แต่เป็นเพียงความคิด เลนินได้นำเอาความคิดของมาร์กซ์มาปรับปรุงโดยวางแนวในทางปฏิบัติ คือตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้น ตลอดจนจัดตั้งองค์การบังหน้าและองค์การแนวร่วมและการโฆษณาด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ลัทธิคอมมิวนิสต์และโจมตีนายทุนสำหรับเขาเขตุ่งคงยึดถือแนวความคิดของมาร์กซ์—เลนินแต่ได้นำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับประเทศจีนในสมัยนั้น คือแทนที่จะใช้กรรมกรในการปฏิวัติ เมกกลับมุ่งไปที่ชาวนาหรือเกษตรกร ยึดเอาชนบททางไกลเป็นฐานปฏิบัติการแทนเมืองใหญ่ โดยจัดตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ขึ้นเช่นเดียวกับเลนิน แต่เลนินให้พรรคคอมมิวนิสต์นำในการปฏิวัติ ส่วนเขาเขตุ่งจัดตั้งกองโจรขึ้นทำการปฏิวัติโดยให้พรรคคอมมิวนิสต์สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง วิธีการก่อความไม่สงบหรือก่อการร้ายของเขาเขตุ่งใช้วิธีการนำของเดียวกับของเลนิน คือยุยงส่งเสริมราษฎรโฆษณาโจมตีเจ้าหน้าที่รัฐบาล เมื่อราษฎรไม่พอใจเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล รัฐบาลก็อยู่ไกลเดียว ท่าทีสุดกัใจกำลังเข้าโจมตี ความคิดของเขาเขตุ่งมีคอมมิวนิสต์หลายประเทศได้นำไปใช้ เช่น เช เควาร่า (Che Quevara) เกียบ (Geap) และศานุกิษย์ เป็น

ทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสต์ซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยนำมาใช้

๑. ค่านทฤษฎีนั้นพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) ยึดหลักทฤษฎีของมาร์กซ์ -
เลนิน กังเจน

"...พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยถือลัทธิมาร์กซ์ - เลนิน เป็นเข็มทิศชี้หน้า พรรค

๒๑

Aloy Carl Gil, Cuba Revolution, Ed. by Ronaldo E. Bonachrea and P. Valdo (Doubleday and Company, Inc., N.Y., 1972), p.3

๒๒

ระเบียบพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

แต่ให้พรรคคอมมิวนิสต์ในมาลายูเป็นผู้ดำเนินการในมาลายูและสยาม ขบวนการแห่งคอมมิวนิสต์สยาม ได้ก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ โดยแยกจากพรรคคอมมิวนิสต์มาลายู แต่ยังคงอยู่ในนามของพรรคคอมมิวนิสต์จีนแห่งประเทศไทย ผู้ที่ให้ความสนใจส่วนใหญ่เป็นกรรมกรจีน นักหนังสือพิมพ์ นักเขียน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองในประเทศไทย โคมินเทอรัน (Comintern) ได้ส่งสาส์นแสดงความยินดีต่อคณะผู้เปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยที่กักเอาว่าพรรคคอมมิวนิสต์ในไทยมีส่วนในการเปลี่ยนแปลงการปกครองครั้งนี้ และการปฏิวัติครั้งนี้เป็นการปฏิวัติเพื่อทำลายอำนาจคนมั่งมี และในปีเดียวกันนั้นมีการแจกใบปลิวอันมีข้อความรุนแรงโจมตีรัฐบาลไทย และลงนาม "คณะคอมมิวนิสต์สยาม" ใบปลิวนั้นมี ๓ ภาษา คือ ไทย จีน และอังกฤษ แสดงว่าในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้เกิดขึ้นแล้ว^{๒๔} หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองก็มีหนังสือพิมพ์ ๓ ฉบับ คือ "สัจจัง" "๒๔ มิถุนา" และ "มวลชนรายสัปดาห์" ได้เสนอเรื่องราวของเลนิน - สตาลิน และโครงการเศรษฐกิจของรัสเซียในลักษณะชี้ชวนให้ประชาชน มองเห็นความคืบหน้าของประเทศคอมมิวนิสต์ เป็นเหตุให้รัฐบาลออกพระราชบัญญัติว่าด้วยคอมมิวนิสต์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ขึ้นใช้ ต่อมาในเดือนพฤษภาคม ๒๔๗๗ คอมมิวนิสต์ได้แจกใบปลิวทั่วไปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยลงนาม "คณะหนุ่มไทย" ระบุถึงความมุ่งหมายที่จะตั้งระบบการปกครองแบบรัสเซียขึ้นในประเทศไทย รัฐบาลจึงได้ตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ ขึ้นใช้

ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ คนไทยได้เคลื่อนไหวต่อต้านญี่ปุ่นคอมมิวนิสต์ได้ฉวยโอกาสเข้าแทรกแซงตามจุดที่มีความเคลื่อนไหว โดยยึดเอาความรักชาติเป็นข้ออ้าง และได้ประกาศตั้ง "พรรคคอมมิวนิสต์ไทย" ขึ้นอย่างเป็นทางการภายหลังจึงได้เปลี่ยนเป็น "พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.)" ตลอดเวลาที่ญี่ปุ่นยึดครองพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้ให้การสนับสนุนองค์การต่าง ๆ ที่ทำการต่อต้านญี่ปุ่น จึงสามารถดึงดูดบุคคลที่รักชาติเข้าเป็นสมาชิกเป็นจำนวน

^{๒๔} ภูมิรัตน์ ทักษาดิพงษ์, กลวิธีบอนท้าวชายของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย, วิทยานิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐, หน้า ๘๘

มาก

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง ไทยต้องการเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ เกาหลีจะถูกระงับ ประเทศมหาอำนาจยับยั้ง จึงได้เลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ เสีย เป็นผลให้พรรคคอมมิวนิสต์ซึ่งเคยดำเนินกรอย่างลับ ๆ เริ่มดำเนินการโดยเปิดเผย จนกระทั่งเกิดการรัฐประหาร ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ รัฐบาลในสมัยนั้นทำการกวาดล้างทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มีอำนาจดำเนินการโดยเปิดเผยต่อไป

ในการประชุมสมัชชาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๒ พรรคยังได้กำหนดนโยบายให้ชีวิตรุนแรงหรือสงครามยืดเยื้อ และยึดนโยบาย "ชนบทล้อมเมือง" "เมืองล้อมนคร" เนื่องจากได้พิจารณาเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศกสิกรรม การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของอาศัยพลังทางชนบท จึงได้กระจายศูนย์กลางปฏิบัติงานออกสู่ชนบท

ต่อมาในการประชุมใหญ่สมัชชาผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๓ พรรคได้มีมติให้แนวทางปฏิวัติคือคาวูชอย่าง เป็นทางการ โดยพิจารณาว่าราษฎรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความตื่นตัวอย่างเพียงพอ คอมมิวนิสต์จึงใช้กองกำลังคาวูชเข้าปลุกระดมมวลชน และฝึกอบรมคานทหารให้แก่สมาชิก แต่ยังไม่มีการปะทะกับเจ้าหน้าที่ จนกระทั่งรัฐบาลได้ทำการปราบปรามอย่างรุนแรงปลายปี ๒๕๐๘ ประกอบกับนายเฉินยี (Chen Yi) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้กล่าวต่อหน้านักการทูตว่าสงครามปลดปล่อยอาจเกิดขึ้นในประเทศไทยปลายปี ๑๙๖๕ (๒๕๐๘) ^{๒๕} หลังจากนายเฉินยีกล่าวได้ไม่นาน คอมมิวนิสต์ได้ปะทะกับเจ้าหน้าที่เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ ที่บ้านนาบัว ตำบลเรณู อำเภอธาตุพนม (ปัจจุบันเป็นกิ่งอำเภอ) จังหวัดนครพนม และต่อมาได้กลายเป็นสงครามย่อย ๆ เป็นเขต ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของไทย และได้ขยายกองกำลังคาวูชออกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้จัดตั้ง "กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย (ท.ป.ท.)" เมื่อวันที่ ๑

มกราคม ๒๕๑๒ ปัจจุบันนี้คอมมิวนิสต์ได้เข้าแทรกแซงจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทยถึง ๓๘
จังหวัด ^{๒๖} คือ

๑. จังหวัดสุพรรณบุรี
๒. จังหวัดกาญจนบุรี
๓. จังหวัดราชบุรี
๔. จังหวัดเพชรบุรี
๕. จังหวัดปราจีนบุรี
๖. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๗. จังหวัดหนองคาย
๘. จังหวัดเลย
๙. จังหวัดอุดรธานี
๑๐. จังหวัดสกลนคร
๑๑. จังหวัดนครพนม
๑๒. จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๓. จังหวัดอุบลราชธานี
๑๔. จังหวัดบุรีรัมย์
๑๕. จังหวัดนครราชสีมา
๑๖. จังหวัดชัยภูมิ
๑๗. จังหวัดขอนแก่น
๑๘. จังหวัดมหาสารคาม
๑๙. จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๐. จังหวัดศรีสะเกษ

---

^{๒๖} กระทรวงมหาดไทย, ประกาศกำหนดเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์, ราชกิจจานุเบกษา,
เล่ม ๘๘ ตอน ๕๘ ประจำเดือนเมษายน ๒๕๑๕

๒๑. จังหวัดตาก
๒๒. จังหวัดน่าน
๒๓. จังหวัดเชียงราย
๒๔. จังหวัดอุตรดิตถ์
๒๕. จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๖. จังหวัดพิษณุโลก
๒๗. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๒๘. จังหวัดนครศรีธรรมราช
๒๙. จังหวัดตรัง
๓๐. จังหวัดพัทลุง
๓๑. จังหวัดสงขลา
๓๒. จังหวัดปัตตานี
๓๓. จังหวัดนราธิวาส
๓๔. จังหวัดสตูล
๓๕. จังหวัดยะลา
๓๖. จังหวัดสุรินทร์
๓๗. จังหวัดชัยภูมิ
๓๘. จังหวัดกำแพงเพชร

การออกการร้ายในภาคใต้

ความเป็นมาของผู้ออกการร้ายในภาคใต้
 ภายหลังจากที่ประเทศไทยมีอาณาเขตตอนใต้ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ผู้ออกการร้ายในภาคใต้ของไทยมีความสัมพันธ์กับผู้ออกการร้ายคอมมิวนิสต์ในประเทศมาเลเซียอย่างเหนียวแน่น มูลเหตุแห่งความไม่สงบในภาคใต้ของไทยอาจแบ่งได้เป็น ๔ พวก คือ

๑. โจรผู้ร้ายธรรมดา

๒. ขบวนการแบ่งแยกดินแดน

๓. โจรจีนคอมมิวนิสต์

๔. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

สำหรับโจรผู้ร้ายธรรมดาที่พวกแบ่งแยกดินแดน ผู้เขียนจะไม่ขอนำมากล่าว แต่จะกล่าวเฉพาะโจรจีนคอมมิวนิสต์และผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์เท่านั้น

ก. โจรจีนคอมมิวนิสต์ คอมมิวนิสต์ได้เข้าไปเผยแพร่ลัทธิในประเทศมาเลเซียประมาณปี พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยทำการปลุกปั่นแทรกแซงเข้าไปในหมู่กรรมกรจีน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้มีการเคลื่อนไหวในรูปลักษณะขององค์การคอมมิวนิสต์สากล แต่ยังไม่ทันจะได้จัดตั้ง เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ ขึ้น และญี่ปุ่นได้บุกเข้าไปในมาเลเซียและสิงคโปร์ ทำให้องค์การนี้ต้องหยุดชะงักไป แต่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้เพ่งเล็งไปที่องค์การนี้ เพราะเชื่อว่าสามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ได้ จึงสนับสนุนให้สองสามีภรรยาเป็นกองทัพจีน โดยมีอังกฤษและอเมริกาช่วยเหลือคานาอาวูช เพื่อให้องค์การนี้ต่อต้านญี่ปุ่น องค์การนี้จึงได้ตั้งชื่อขึ้นใหม่ว่า "กองทัพประชาชนต่อต้านญี่ปุ่น" ดำเนินการชักชวนญี่ปุ่นทุกวิถีทาง จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ ๒ ยุติลง ญี่ปุ่นแพ้สงครามกองดอนทหารออกจากมาเลเซีย เพื่อเป็นการตอบแทนในการต่อต้านญี่ปุ่น รัฐบาลอังกฤษได้ให้เขารวมคณะรัฐบาลอังกฤษที่สิงคโปร์และได้จัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๘ เรียกว่า "พรรคคอมมิวนิสต์มลายู" ต่อมารัฐบาลอังกฤษเห็นว่าพรรคคอมมิวนิสต์มลายูมีแนวโน้มเป็นภัยต่อรัฐบาล จึงเลิกสนับสนุน และขอให้ส่งอาวุธยุทธภัณฑ์ที่อังกฤษและอเมริกาให้ในระหว่างสงครามคืน แต่ไม่อาจจะตกลงกันได้ พรรคคอมมิวนิสต์มลายูจึงนำอาวุธไปซุกซ่อนเสีย ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐบาลอังกฤษได้ประกาศว่า พรรคคอมมิวนิสต์มลายูเป็นพรรคที่ผิดกฎหมาย แล้วประกาศกฏอัยการศึกทั่วประเทศ และดำเนินการปราบปรามควยกำลังทหาร ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์มลายูต้องหลบหนีเข้าไปตั้งฐานอยู่ในป่าตามพรมแดนไทย มาเลเซียและเปลี่ยนชื่อเป็น "กองทัพปลดแอกประชาชนมลายู" และได้ให้การสนับสนุนในการฝึกอบรมสมาชิกให้แก่ผู้ก่อการร้ายภาคใต้ของไทยตลอดมา

ข. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ (ผกค.)

เนื่องด้วยภาคใต้ของไทยมีปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายชุกชุม รัฐบาลทุกสมัยไม่อาจแก้ไขได้

ประกอบกับในปี พ.ศ. ๒๔๕๔ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งให้เลขาธิการเป็นกรรมการประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีการจัดตั้งกรรมการแผนกศึกษา กรรมการแผนกจัดตั้ง และได้ดำเนินการทดลองมาจนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ทางราชการจึงสืบทราบว่าคอมมิวนิสต์ได้จัดสร้างสถานที่ฝึกอบรมขึ้นบนเทือกเขาบรรทัดในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี และทำการฝึกอบรมสมาชิกให้แก่จังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดพัทลุง จังหวัดนครศรีธรรมราช ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ทางราชการได้ทำการกวาดล้างครั้งใหญ่ในท้องที่จังหวัดตรัง พัทลุง นครศรีธรรมราช และจังหวัดสุราษฎร์ธานี การจับกุมครั้งนี้ทำให้หยุดการร้ายชั้หน้าหลบหนีเข้าป่าไป ส่วนคนที่ถูกจับได้ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพียงผู้ให้ความสนับสนุนอุบายกบฏบ้าน ไม้อาจจะจับบุคคลสำคัญได้ จึงทำให้หยุดการร้ายดำเนินการตามเป้าหมายต่อไป และเป็นผลให้เกิดความไม่พอใจขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และประชาชนจนทุกวันนี้

การก่อการร้ายในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย มีอาณาเขตทิศเหนือจรดจังหวัดชุมพร อ่าวไทย ทิศใต้ติดต่อกับจังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศตะวันออกติดต่อกับอ่าวไทยและจังหวัดนครศรีธรรมราช ทิศตะวันตกติดต่อกับจังหวัดพังงา จังหวัดระนอง

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นป่าและภูเขา เป็นป่าไม้ ๕๕ % สวนยางพาราและผลไม้ยืนต้นและพืชไร่ ๑๘ % ที่เลี้ยงสัตว์ ๑๘ % พื้นที่นา ๕ % ภูมิประเทศทิศตะวันออกเป็นเทือกเขาตั้งแต่เขตอำเภอกาญจนคีษฐ์ ผ่านอำเภอบ้านนาสาร อำเภอเวียงสระ ไปจนถึงอำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภูเขาที่สูงที่สุดอยู่ระหว่างอำเภอบ้านนาสาร กับอำเภอเวียงสระ และอำเภอฉวาง ซึ่งตามหลักฐานที่เชื่อถือได้ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้ตั้งฐานปฏิบัติการทำการฝึกอบรมสมาชิกอยู่บนภูเขาภูนี้

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่ ๑๒,๘๕๐ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ๑๓ อำเภอ ๒ กิ่ง ๑๒๐ ตำบล ๒๒๓ หมู่บ้าน คือ

๑. อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
๒. อำเภอพนมพิณ

๓. อำเภอไชยา
๔. อำเภอหาดง
๕. อำเภอทาชนะ
๖. อำเภอเกาะสมุย
๗. อำเภอกีร์รัฐนิคม
๘. อำเภอพนม
๙. อำเภอกอนสัก
๑๐. อำเภอพระแสง
๑๑. อำเภอพานนาสาร
๑๒. อำเภอเวียงสระ
๑๓. อำเภอกาญจนดิษฐ์
๑๔. กิ่งอำเภอเคียนซา
๑๕. กิ่งอำเภอเกาะพะงัน

สภาพของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

การที่พรรคคอมมิวนิสต์พุ่งความสนใจไปยังจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดใกล้เคียง ทั้งๆ ที่จังหวัดดังกล่าวไม่มีเขตแดนติดต่อกับต่างประเทศ เช่น การก่อการร้ายในตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ทั้งนี้ก็เพราะจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความเหมาะสมในเรื่องภูมิประเทศเป็นประการสำคัญ เพราะจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเทือกเขาสลับบัซซอม คือ เทือกเขามรตต์ทอดยาวจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผ่านจังหวัดนครศรีธรรมราช ไปจังหวัดพัทลุง ตลอดจนจังหวัดตรัง ลักษณะเช่นเดียวกับเทือกเขาภูพาน ซึ่งทอดยาวจากอุดรธานีไปสกลนคร กาฬสินธุ์ และนครพนม เพราะเมื่อคอมมิวนิสต์ไปดำเนินการแล้ว สามารถติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงได้สะดวก หากถูกเจ้าหน้าที่ปราบปรามก็หลบหนีไปซุกซ่อนตามเทือกเขายากแก่การที่เจ้าหน้าที่จะติดตาม

ความเหมาะสมอีกประการหนึ่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์จังหวัดหนึ่ง คอมมิวนิสต์สามารถหาเสบียงอาหารได้สะดวก

ยิ่งกว่านั้นประชากรหนาแน่นพอสมควร และมีความตื่นตัวทางการเมืองพอสมควร แต่ที่สำคัญคือจังหวัดสุราษฎร์ธานีในระยะนั้นเป็นเมืองปิด การคมนาคมมีแต่ทางรถไฟอย่างเดียว ข้าราชการซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลในสมัยนั้นมักจะเป็นคนแก่ไกลปลดเกษียณ พุค่างาย ๆ ว่าเป็นแดนเนรเทศข้าราชการแห่งหนึ่ง ชาวสุราษฎร์ธานียังมีความคิดน้อยเนื้อต่ำใจอยู่จนทุกวันนี้ เมื่อข้าราชการที่ส่งออกไปส่วนใหญ่อุปถดถอย การทำงานก็ทำเฉพาะงานบนที่ว่าการอำเภอหรือสถานีตำรวจเท่านั้น การออกไปท่องเที่ยวพักผ่อน ประกอบกับการคมนาคมไม่สะดวก จึงไม่ออกท่องเที่ยวกัน หากจะมีออกไปบ้าง ก็เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย หรือพลตำรวจ ข้อสำคัญอีกประการหนึ่งคือการทุจริตประชาชน เมื่อคอมมิวนิสต์เข้าไปดำเนินงานจึงประสบผลสำเร็จมากกว่าท้องถิ่น

การดำเนินงานของคอมมิวนิสต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ดังที่กล่าวแล้วว่าพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งเลขาธิการเป็นกรรมการประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๔๙๔ รับผิดชอบจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดชุมพร เริ่มดำเนินการปลุกระดมมวลชนที่อำเภอกาญจนดิษฐ์ อำเภอพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร ในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้มีสมาชิกคนหนึ่งของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เข้าไปทำงานมวลชนในหมู่ที่ ๔ ตำบลพุนพิน อำเภอบ้านนาสาร แล้วขยายไปในบริเวณใกล้เคียง โดยใช้ชื่อในการทำงานหลายชื่อ เช่น สมาคมผู้ยาประจำบ้าน ขบวนการปฏิวัติแห่งประเทศไทย แนวร่วมรักชาติแห่งประเทศไทย

ในปี ๒๕๐๔ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยได้แบ่งเขตงานพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้อยู่ในเขต "มวง" ต่อมาปี ๒๕๐๗ ได้จัดตั้งค่ายฝึกลัทธิขึ้นในป่าบริเวณเทือกเขาบรรทัด (ชาวบ้านเรียกเขาประ เขาหลวง) บริเวณอำเภอบ้านนาสารติดต่อกับอำเภอเวียงสระ เพื่อฝึกอบรมลัทธิและฝึกอาวุธ ในปลายปี ๒๕๐๘ ทางราชการได้กวาดล้างครั้งใหญ่ มีผู้ถูกจับไป ๘๒ คน ซึ่งปรากฏว่าการจับกุมครั้งนั้นเป็นการจับผิดตัวเสียส่วนมาก เป็นเหตุให้คอมมิวนิสต์ขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งปี ๒๕๑๐ คอมมิวนิสต์ได้เริ่มปะทะและซุ่มโจมตีเจ้าหน้าที่ และในปี ๒๕๑๒ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ได้จัดตั้งกองทัพลดแยกประชาชนแห่งประเทศไทย (ทปท.) เขตสุราษฎร์ธานีขึ้น และตั้งฐานปฏิบัติการ (Operational Base) หรือที่เรียกกันว่า "ค่าย" อยู่บนเทือกเขาบรรทัด เหตุการณ์จึงรุนแรงตลอดมาจนปัจจุบัน

การปฏิบัติงานของคอมมิวนิสต์ในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ในขั้นหาสมาชิก ปลูกระดมมวลชน และการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธ ซึ่งตามหลักสงครามประชาชนอยู่ในขั้นจรรยาขั้นต้น สำหรับอำเภอบ้านนาสาร อำเภอเวียงสระ อยู่ในขั้นจรรยา มีการปะทะและโจมตีเจ้าหน้าที่อยู่ตลอดเวลา ความพยายามของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีต้องการจะตั้งฐานที่มั่นหรือเขตซึ่งกัน (Base Area) ให้ได้